

מסורת הש"ס

(א) שנת קנה לקמן מה... (ב) ימותה... (ג) לקמן מה... (ד) ימותה... (ה) לקמן מה... (ו) ימותה... (ז) לקמן מה... (ח) ימותה... (ט) לקמן מה... (י) ימותה...

גיטות הריב"ן

(א) מקיים נמי... (ב) יבול אפילו... (ג) יבול אפילו... (ד) יבול אפילו... (ה) יבול אפילו... (ו) יבול אפילו... (ז) יבול אפילו... (ח) יבול אפילו... (ט) יבול אפילו... (י) יבול אפילו...

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וכו'... (ב) מנהל מנה... (ג) כולל ויחנה... (ד) ר"ה רש"י... (ה) הרואה... (ו) נזיר... (ז) מנהל... (ח) ויחנה... (ט) רש"י... (י) רש"י... (יא) רש"י... (יב) רש"י... (יג) רש"י... (יד) רש"י... (טו) רש"י... (טז) רש"י... (יז) רש"י... (יח) רש"י... (יט) רש"י... (כ) רש"י...

גליון הש"ס

גם בר"ל ראשי... מסובת שאלת אריה ט"ז

הנהגות מור"ב

(א) רש"י ד"ה... (ב) דלה... (ג) חמי... (ד) גינת... (ה) גינת... (ו) גינת... (ז) גינת... (ח) גינת... (ט) גינת... (י) גינת... (יא) גינת... (יב) גינת... (יג) גינת... (יד) גינת... (טו) גינת... (טז) גינת... (יז) גינת... (יח) גינת... (יט) גינת... (כ) גינת...

הנהגות התוספות

1. זיל ג... 2. זיל ג... 3. זיל ג... 4. זיל ג... 5. זיל ג... 6. זיל ג... 7. זיל ג... 8. זיל ג... 9. זיל ג... 10. זיל ג...

שלשה מינין פרק ששי נזיר

מא

והוא אי ס"ד דכי עביד. מזורע במלקט וברהיטני שפיר דמי וזקנו להמיר תער הוא דלמא חרבה מדלל כחב ביה תער (א) הוה אמינא דכתער לא משתרי כלל מדלל כחב תער במזורע ואמינא לך כר"ל דלמך כל מקום שאלה מולא כו' ה"ג במזורע יגלה במלקט וברהיטני וליהוי מקיים ויגלה את כל שערו וקא (א) מוקים ללל תעשה דופלח וקנס לא יגלהו במער דלל אסרה מורה (א) הקפת הראש אלל תעשר שמע מינה דלהכי איצטרך זקנו למישרי תער במזורע ולמימרא דכתער אין כמדי אחרינא לא דומיא דהקפת ראש דקלתי ליה עשה דוגילה את כל שערו ודמי ליה לאו (א) דהקפת לפי שאינו יכול לקיים את שניהם. ור"א חת ליה ג"ש וקסבר מלקט ורהיטני נמי עבדי גילוח והו נמי גילוח עב טו השתמה ומש"ה ב לקטו במלקט ורהיטני גבי (א) הקפת חייב וה"ג מפרש במסכת מכות בפרק אלו הן הלוקין (א) ור"א מאי עמא. כלומר האילו ומוקמת להא דתני לעיל דמזורע יליף מדינא כר"ל דכתער אין כמדי אחרינא לא מאי עמא אי מדינא הא איכא למיפך כדלעילי מה להא דהוה שנהן כו' יליף מראשו. דכתיב לגבי מזורע ויגלה את כל שערו ואת ראשו: ראשו מה ט"ל. והאלו כתיב שערו וראשו בכלל שערו הוא אלל לפי שנאמר גבי מיר תער לא יעבור על ראשו (א) מ"ל ויגלה את ראשו כתער כמו שאמרתי לך גבי מיר ור"א סבר לה כרבי וימת דלמך לעיל (דף גט) דכתיב מיר לא מייחב אלל דכתער וכמדי אחרינא לא (א) ה"ג האי דאסרי גבי מיר השתמה גבי מזורע ומאי דלל מייחב ליה גבי מיר כגון מלקט ורהיטני לא שרי במזורע: וכ"ס תער נסה לוי וכו' מומא למה לי למיכת במזורע ראשו לילך מתער לא יעבור על ראשו האמור לגבי מיר למישריה במזורע ואפילו תער: ס"ד הויל וזני מיר כו'. לא לעולם אימא לך דמזורע תער אין ס"ד דכי עבדי במלקט וברהיטני מזה קעבדי (א) הוה אמינא דכתער כלל לא משום דלל כתיב ביה תער וכר"ל כו' והכא (א) כיון דאפסר לו לקיים את שניהם עבדי במלקט ורהיטני לקיים מצות עשה דוגילה את כל שערו וליקיים נמי לא תעשה דלל יעבור תער דלל אסרה מורה (א) הקפת הראש אלל תעשר ואימא דכתער כלל לא קמ"ל אלל לאו שמע מינה (א) דאיצטרך ליה ראשו למישרי תער כמיר מזורע למימרא דכתער אין מלקט ורהיטני לא ומש"ה חמי עשה דוגילה את כל שערו ודמי ללו דתער לא יעבור על ראשו לפי שאין אתה יכול לקיים את שניהם יליף במזורע במלקט ורהיטני לא עשה ולא כלום: (א) ר"א לא מני יליף במזורע כתער ולא במלקט ורהיטני מוקנן דהקפת משום דקסבר ר"א גבי הקפת דאפילו לקטו במלקט ורהיטני מייב דכתער דמי ורבנן נמי לא מני יליפי מזורע כתער ולא במלקט ורהיטני מראשו מיר משום דקסברי גבי מיר כי גילה במלקט ורהיטני חייב דכתער דמי כדאמרין לעיל (ג) לרבות כל המעבירין: להכי כפס רחמנא ראשו. לאשמעינן דאפילו הקפת כל הראש שמה הקפה: וכו'

לרבנן דטעון מער לתגלחתו (א) (נזיר) והכא אי לאו ק"ו דמזויר לא אחי (להן) מער במזורע וי"ל דאפילו לא קיים לוי דמזויר נזיר כתער מ"מ שפיר ילפינן ק"ו מנזיר דחיי תגלחת ידיה פיאוח דהקפת הראש דאיכא כהו לאו כמקין במספרים כדמשמע בסמוך מזורע אלל לא שכן שיהא מותר לגלל אף כתער וידעה לאו דהשתתה וקן אלל ע"כ קרא דוקנו אתה להטעינו מער ולא משתימס אחריס: ותו אי ס"ד כי עבדי במלקט ורהיטני. דקיים למימ גילוח ע"כ קרא דוקנו לא אתה למימ דמני עבדי כתער מדלל כתיב מער פירוש כהדיא דמזנין לן למימ כדכר"ל דאסור לעשות ולגלל כתער האילו ויכול לקיים שניהם שיגלה במלקט ורהיטני או במספרים ולא ידעה לאו (א) דהשתתה וקן ויהי להש"ס לומר לא שרינן מער מדלל כתיב מער אלל הש"ס קרר הלישנא דמיר לישנא קלילא ורגיל כמא מקומות לקרר לשוני אלל ע"כ קרא דוקנו אתה לקובעו מזה ולהטעינן מער למזורע דלא יא דיי תגלחתו אלל כתער: ורבי איעזריה. דלמך אפילו ליקטו במלקט ורהיטני חייב (בכפולות) דוקן ומייב כפולות דוקן אפילו כפולות משתימין ואפיר אצטרך זקנו דמזורע דקמי לאו דהשתתה וקן והיטני נמי דמזורע משתימין מנה ליה תגלחת דמזורע דדוקן כתער יליף לה מראשו: ר"א שו"ב. ראשו כתער במזורע והאלו כתיב כתיב כתיב דקרא יגלה את כל שערו את ראשו ואת זקנו ומת"ל לפי שנאמר גבי מיר תער לא יעבור על ראשו מן ימי נזירותו יכול אף נזיר (מזורע) כן יהא אסור לגלל וכל שפיר דקרא בשאר גופו ע"כ דאין לומר דעשה דוגילה דמזורע דמי לא תעשה דמיר דתער לא יעבור על ראשו ועשה דגלל פער שער ראשו מ"ל (שער) ראשו מותר דאף נזיר ומזורע חייב לגלל כתער והאי דלל מוקי ר"א ראשו כראשו דכל אדם ולא כמיר ומדמי (לאו) דהקפת (גירדיל) אי משום דס"ל הקפת כל הראש (לא) שמה הקפה אי משום דעשה דמי לא תעשה (גירדיל) נפקא לר"א מגירדיל כדכסמוך א"כ ראשו לאו איצטרך אלל לראשו דמיר א"ע דאיכא לאו דתער לא יעבור ועשה דגלל פער דמי לכו עשה דוגילה מיתורא דראשו דכתיב במזורע והשתה נפקא ליה לר"א תער במזורע מנזיר דמירי דאסר נזיר להעביר תער על ראשו הטעינן במזורע לגלל כתער והיטני דקא מהדר כדכתיב דלעיל (דף ג) למיפך תער במזורע מנזיר ומיר מן דינא ולא אחי ליה זרין הוא ללומדה מראשו (דנזיר) ועלום מנזיר ילפינן למזורע דטעון תער וס"ל לר"א דמיר לא ליקי אלל כתער דוקא כו' וימת דלעיל הילכך מירי דאסור נזיר דהיינו תער הטעינן (א) לאו במזורע כדמשמע (דאין) על שאר מעבירין נמי לילקי נזיר אכתי לא ידעינן תער במזורע דאיכא למימ קרא דראשו לשאר מעבירין: ופ"ה דלעיל דלמא אפילו במלקט ורהיטני נמי מזה קעבדי במזורע וכ"ס למה לי למישרי דאפילו כתער דס"ד כו' גבי מזורע נמי ליחייב כלומר גם כשיהיה הנזיר מזורע (א) קמ"ל ומשני אי ס"ד כי עבדי במלקט ורהיטני מזה קעבדי במזורע מדלל כתיב היתר

עין משפט

נח א מיי פ"ג מה"ל... (א) מיי פ"ג מה"ל... (ב) מיי פ"ג מה"ל... (ג) מיי פ"ג מה"ל... (ד) מיי פ"ג מה"ל... (ה) מיי פ"ג מה"ל... (ו) מיי פ"ג מה"ל... (ז) מיי פ"ג מה"ל... (ח) מיי פ"ג מה"ל... (ט) מיי פ"ג מה"ל... (י) מיי פ"ג מה"ל...

תורה אור השלם

1. והיה כיום השלם... (א) והיה כיום השלם... (ב) והיה כיום השלם... (ג) והיה כיום השלם... (ד) והיה כיום השלם... (ה) והיה כיום השלם... (ו) והיה כיום השלם... (ז) והיה כיום השלם... (ח) והיה כיום השלם... (ט) והיה כיום השלם... (י) והיה כיום השלם...

מוסף רש"י

אם אהא יכול לקיים את שניהם. כגון לכן דמקנן כמקין מקיים עשה דעית ולאו דלמא (מחמת טו). ואם לאו. כגון מנהל דלל אפסר ככל פסתי. יבא עשה. דעית וידעה את לא תעשה (טו). ראשו מה ט"ל. כדלעיל דמזורע נמי קלי (במות ג). יבול א"י נזיר מזורע כן. כדשאר מלמדתו כתיב ימי נזירותו לא יעבור מער על ראשו (דקמ"ט).

פי' הרא"ש

ותו אי ס"ד אי עבדי במלקט ורהיטני מצוה קא עבדי מולא כתיב תער כר"ל. כלומר אי לא עיקר מצוה בתער לא הוי לאו דהשתתה וקן כיון דאפסר לקיים שניהם כדכתיב דאמר לא שמינס שמה מוצא עשה ולי"ח אהא יכול לקיים שניהם מוטב ואם לאו יבוא עשה וידעה אתה יבוא ע"כ כדמצינן זקנו אלל ע"כ כדמצינן זקנו לומר דהיינו אי"א לקיים מצות תגלחת מצוה עשה אלל בתער. ור"א יליעזר מאי טעמא מריבא יליף תגלחת מצוה בתער דמוקינן לא מצי למילף דהשתתה וקן שייכא אף בשאר מעבירין: ראשו מה ט"ל מאחר דכתיב במסורה כל שערו מה הוצרך לפרוט ראשו: יכול אף כמיר מזורע כן. לא יגלה ראשו: ת"ל ראשו ולקי ריש פ"ב נזירים דייקן לתלמוד אפאי לא מוקמינן ראשו למדתי לאו דהקפת ראש כל אדם וכלי ביה אלל לאו נזירא ורגיל לאוקימו לניי יריבא ותי לאוי. ומדאצטרך ראשו למדתי לאו נזירא אלא תגלחת מצוה דקא בתער דר"א לא מייחב בניי בשאר מעבירין: למימרא אפילו בתער. אי ריבא: ודמי כיון דמוקי דיענין דתגלחת מצוה: דקא בתער כתיב דעשה דוחה ליה: צריכ דאי כתיב זקנו ולא כתיב ראשו היא הקפת כל הראש לאו שמה הקפה. דעיקר אסור הקפה בנטול פאות הראש ומנהי שאר דהיינו משה צדעיו לאחוריו אוניו להכי כתב רחמנא ראשו לטריק

ותו אי ס"ד כי עבדי במלקט וברהיטני מצוה קא עבדי מולא כתיב תער כר"ל (א) דאמר "כל מקום שאהא מוצא עשה ולא תעשה אם אתה יכול לקיים את שניהם מוטב ואם לא יבא עשה וידעה את לא תעשה ור"א מאי טעמא יליף מראשו (א) דתניא יראשו מה ט"ל לפי שנאמר גבי מיר תער לא יעבור על ראשו יכול אף נזיר מזורע כן ית"ל ראשו כמא דלמא לעולם אפילו ליקטו במלקט וברהיטני מצוה קעבדי וכו' תימא תער למה לי למימרא דאפילו בתער ס"ד אמינא הואיל וגבי מיר כי עבדי בתער מייחב גבי מזורע נמי ליחייב קמ"ל דלא אי סלקא דעתך כי עבדי במלקט וברהיטני מצוה קעבדי מולא כתיב תער כר"ל ורבנן האי ראשו מאי דרשי ביה מבעי להו למידחי לאו דהקפת דתניא לא תקפו פאת ראשכם יכול אף מזורע כן ית"ל ראשו למה לי למכתב ראשו ותיפוק ליה מוקנן דתניא זקנו מה ט"ל לפי שנאמר ופאת וקנס לוי יגלחו יכול אף מזורע כן ית"ל זקנו למה לי למכתב ראשו ולמה לי למכתב זקנו צריכי ראי כתב רחמנא זקנו ולא כתב ראשו הוה אמינא (א) הקפת כל הראש לא שמה הקפה להכי כתב רחמנא ראשו ומאי דלל מייחב ליה גבי מיר כגון מלקט ורהיטני לא שרי במזורע: וכ"ס תער נסה לוי וכו' מומא למה לי למיכת במזורע ראשו לילך מתער לא יעבור על ראשו האמור לגבי מיר למישריה במזורע ואפילו תער: ס"ד הויל וזני מיר כו'. לא לעולם אימא לך דמזורע תער אין ס"ד דכי עבדי במלקט וברהיטני מזה קעבדי (א) הוה אמינא דכתער כלל לא משום דלל כתיב ביה תער וכר"ל כו' והכא (א) כיון דאפסר לו לקיים את שניהם עבדי במלקט ורהיטני לקיים מצות עשה דוגילה את כל שערו וליקיים נמי לא תעשה דלל יעבור תער דלל אסרה מורה (א) הקפת הראש אלל תעשר ואימא דכתער כלל לא קמ"ל אלל לאו שמע מינה (א) דאיצטרך ליה ראשו למישרי תער כמיר מזורע למימרא דכתער אין מלקט ורהיטני לא ומש"ה חמי עשה דוגילה את כל שערו ודמי ללו דתער לא יעבור על ראשו לפי שאין אתה יכול לקיים את שניהם יליף במזורע במלקט ורהיטני לא עשה ולא כלום: (א) ר"א לא מני יליף במזורע כתער ולא במלקט ורהיטני מוקנן דהקפת משום דקסבר ר"א גבי הקפת דאפילו לקטו במלקט ורהיטני מייב דכתער דמי ורבנן נמי לא מני יליפי מזורע כתער ולא במלקט ורהיטני מראשו מיר משום דקסברי גבי מיר כי גילה במלקט ורהיטני חייב דכתער דמי כדאמרין לעיל (ג) לרבות כל המעבירין: להכי כפס רחמנא ראשו. לאשמעינן דאפילו הקפת כל הראש שמה הקפה: וכו'

מזורע נמי מייחב. אם הוא נזיר: ומשני אם איתא דאין תגלחת מצוה דקא בתער לא דמי כיון דאפסר בכלקט ורהיטני ולקיים שניהם כדכר"ל: ורבנן האי ראשו מאי דרשי ביה. כיון דמוקי דיענין דתגלחת מצוה בתער: מבעי להו למדתי לאו דהקפה. יכול אף מזורע כן וקיים קרא דכל שערו חייב דמפרשו פאות ראשו. ותיפוק לי מוקנן דשמעינן מינה דעשה דוחה ליה: צריכ דאי כתיב זקנו ולא כתיב ראשו היא הקפת כל הראש לאו שמה הקפה. דעיקר אסור הקפה בנטול פאות הראש ומנהי שאר דהיינו משה צדעיו לאחוריו אוניו להכי כתב רחמנא ראשו לטריק